Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	6Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6117235066
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Marián Miškolci
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2023:6117235066.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Mariánom Miškolcim v spore žalobcu: Q. V., narodená: XX.XX.XXXX, bytom: U. X, XXX XX Z. G. E., zastúpená JUDr. Martin Šaffa, advokát, so sídlom Kalinčiakova 2729/10, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 42 381 631, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, sídlo Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 10 557,86 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10 000 Eur odo dňa 17.11.2015 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 278,93 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamieta.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.11.2017 sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 10 557,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 10 000 Eur od 17.11.2015 do zaplatenia.

2. Návrhom na opravu vád návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobkyňa opravila podanú žalobu v tom zmysle, že žiadala priznať sumu 10 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 10 000 Eur odo dňa 17.11.2015 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 278,93 Eur.

3. Žalobkyňa uviedla, že dňa 27.02.2008 pri vedení osobného motorového vozidla spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k úmrtiu spolujazdkyne. Matka nebohej spolujazdkyne si v súdnom konaní uplatnila voči žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá aj bola právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/74/2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Co/128/2011, priznaná v sume 10 000 Eur. K motorovému vozidlu, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, bolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou. Žalovaná v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou vystupovala ako vedľajší účastník na strane žalovanej a boli jej doručené všetky listiny a rozhodnutia. Žalobkyňa vyzvala žalovanú na poskytnutie plnenia pre matku nebohej, ktorá sa domáhala zaplatenia nároku priznaného Okresným súdom Vranov nad Topľou pod hrozbou začatia výkonu rozhodnutia. Žalovaná zamietla takúto žiadosť žalobkyne a plnenie matke nebohej neuhradila s odôvodnením, že nemajetková ujma nepatrí medzi škodu, ktorú je poisťovňa

zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. povinná nahradiť. Žalobkyňa si preto z dôvodu obavy pred exekúciou finančnú čiastku v sume 10 000 Eur požičala a uvedenú sumu matke nebohej v zmysle súdneho rozhodnutia uhradila dňa 11.11.2015. Následne na to žalobkyňa výzvou zo dňa 03.12.2015 vyzvala žalovanú na vyplatenie poistného plnenia v uvedenej sume. Poukázala zároveň na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie číslo C-22/12 vo veci Haasová, ako aj množstvo rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva, že žalovaná je pasívne vecne legitimovaná na poskytnutie nemajetkovej ujmy, ktorá spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením.

4. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pričom nároky žalobkyne neuznal a považoval ich za nedôvodné.

5. Žalovaný uviedol, že nárok žalobkyne z titulu poistného plnenia je premlčaný, nakoľko poistnou udalosťou je v tomto prípade výlučne dopravná nehoda. Začiatok plynutia premlčacej doby je určený objektívne a celková dĺžka je stanovená na 4 roky po poistnej udalosti. Keďže k dopravnej nehode došlo v roku 2008, prípadného plnenia z poistnej zmluvy sa žalobca mohol domáhať podaním žaloby najneskôr v roku 2012, pričom tak urobil až v roku 2017. Žalobca mohol uplynutiu premlčacej doby zabrániť buď dobrovoľným plnením tretej osobe (poškodenému) a následným uplatnením si nároku voči žalovanému súdnou cestou pred uplynutím premlčacej doby alebo podaním žaloby na súd pred uplynutím premlčacej doby s tým, že v konaní by bolo potrebné vyčkať na právoplatné skončenie konania, v ktorom si tretia osoba (poškodený) uplatnil svoj nárok na náhradu škody voči žalobcovi. Žalobca vedel o nároku a o jeho maximálnej výške, ktorý bol voči nemu treťou osobou (poškodeným) uplatňovaný, už v roku 2010, a nič mu nebránilo postupovať v zmysle uvedeného. Žalovaný nie je ani pasívne vecne legitimovaný, k čomu dlhodobo a konštantne dospieva Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich skorších rozhodnutiach, a preto otázku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného nepovažoval za vyriešenú. V zmysle platnej a účinnej úpravy rozsahu krytia zákonom o povinnom zmluvnom poistení, bez jeho akejkoľvek relevantnej novelizácie v rozhodnej časti a pri opakovanom konštatovaní Najvyšším súdom Slovenskej republiky o nemožnosti zahŕňať pod pojem škody na zdraví aj nemajetkovú ujmu, žalovaný nie je s ohľadom na uvedené pasívne vecne legitimovaný. Od roku 2001 nedošlo k žiadnej zmene relevantnej vnútroštátnej právnej úpravy a preto ani v čase rozsudku Súdneho dvora EÚ nie je absolútne legitímny dôvod na zmenu výkladu príslušných zákonných ustanovení.

6. Žalobca v replike uviedol, že námietka premlčania uplatnená žalovaným je absolútne nedôvodná a žalobou uplatnený nárok bol na príslušnom súde uplatnený včas. Plynutie premlčacej lehoty namietnuté žalovanou sa nevzťahuje na toto súdne konanie. Žalobkyňa si neuplatňuje voči žalovanej nároky z titulu poistného plnenia, ale uplatňuje si určitú formu regresu - postihu, pretože matke nebohej spolujazdkyne žalobkyňa plnila namiesto žalovanej, ktorá na to bola povinná. Premlčanie podľa § 104 Občianskeho zákonníka sa neuplatní, nakoľko sa nejedná o uplatnenie klasického nároku poškodeného voči poisťovni. Do úvahy preto prichádza uplatnenie buď § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, pri ktorom platí všeobecná trojročná lehota začínajúca plynúť od uplynutia 15 dňovej lehoty, resp. lehoty určenej súdom na plnenie alebo ustanovenie § 454 Občianskeho zákonníka, pri ktorom sa uplatňuje dvojročná osobitná premlčacia lehota odo dňa, kedy žalobkyňa plnila za žalovanú to, čo mala plniť sama žalovaná. V oboch prípadoch je žaloba podaná včas pred uplynutím premlčacej lehoty. Do roku 2015 nebolo ani známe, či k nejakej škode - nemajetkovej ujme vôbec došlo a preto uplatňovanie si nárokov žalobkyňou najneskôr v roku 2010 nebolo dôvodné. Žalobkyňa sa až v roku 2015 dozvedela, že žalovaná neposkytne plnenie matke nebohej spolujazdkyne, napriek tomu, že žalovaná bola vedľajším účastníkom konania, v ktorom si matka nebohej spolujazdkyne uplatňovala nároky voči žalobkyni. K rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o neexistencii pasívnej vecnej legitimácie, na ktoré poukázal žalovaný, žalobca uviedol, že ide o časovo skoršie rozhodnutia, ktoré už boli vývojom prekonané, a to najmú v dôsledku rozsudku Súdneho dvora EÚ číslo C-22/12 vo veci Haasová, ako aj následnou vlastnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

7. Žalovaný v duplike uviedol, že akékoľvek poukazovanie žalobcu na rozhodovaciu činnosť súdov v období od roku 2016 je právne irelevantné, keďže uvedené skutočnosti je potrebné posudzovať podľa stavu v čase vzniku dopravnej nehody, t. j. v roku 2008. Až od roku 2017 začali byť tieto spory rozhodované odlišne, a teda žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom legitímne očakávať, že tieto nároky spadajú pod krytie v zmysle príslušnej poistnej zmluvy podľa zákona číslo 381/2001 Z.z., ktorý od roku

2001 nebol novelizovaný. Akékoľvek iné tvrdenie je retroaktívne a vo vzťahu k žalovanému popiera princíp právnej istoty. V ostatnom žalovaný zotrval na svojej predošlej argumentácii.

8. Na pojednávaní dňa 20.02.2023 žalobkyňa uviedla, že námietka premlčania je nedôvodná, nakoľko osobitné postihové právo žalobkyni vzniklo až po úhrade plnenia poškodenej osobe, na ktoré ale bola povinná žalovaná. Až od tohto momentu si mohla žalobkyňa uplatňovať jej právo vo všeobecnej premlčacej lehote voči žalovanej. Nie je žiaden dôvod postupovať v tomto prípade odlišne od situácií, kedy žalovaná si môže uplatňovať svoje nároky voči zodpovedným osobám. Všeobecná trojročná premlčacia lehota začína plynúť v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení. Uplatnenie blanketnej žaloby tak, ako to uvádzal žalovaný, je nelogické, nakoľko takáto žaloba by bola zo strany príslušného súdu zamietnutá ako predčasne podaná a neoprávnená. Žalovaný uviedol, že netrvá naďalej na námietke pasívnej vecnej legitimácie, pričom naďalej trvá na námietkach týkajúcich sa úrokov z omeškania, uplatnenej sumy presahujúcej sumu 10 000 Eur a premlčaní. Nárok žalobkyne požadovaný nad sumu 10 000 Eur nebol preukázaný, keďže vynaloženie nákladov žalobkyňa netvrdila a ani nepreukázala. Pokiaľ by súd mal za to že žaloba je čo do základu dôvodná a nárok žalobkyne nie je premlčaný, žalobe by bolo možné vyhovieť výlučne v časti istiny 10 000 Eur s občianskoprávnym úrokom z omeškania.

9. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

10. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

11. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

12. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

13. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

15. Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

16. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18. Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná (R 61/2018).

19. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom spisu, a to návrh na vydanie platobného rozkazu č.l. 1-5, plnomocenstvo č.l. 6, rozsudok č.l. 7-8, rozsudok č.l. 9-12, rozsudok č.l. 13-18, potvrdenie o poistenom vozidle č.l. 19, výzva na plnenie č.l. 20, výzva na plnenie - odpoveď č.l. 21, príkaz na úhradu č.l. 22, výzva na zaplatenie č.l. 23-24, rozhodnutia súdov č.l. 25-95, výpis z obchodného registra č.l. 96-101, oprava vád návrhu č.l. 105, plnomocenstvo č.l. 112, odpor č.l. 113-114, podanie č.l. 121-122, podanie č.l. 123-124, vyjadrenie č.l. 133, pričom ustálil nasledovný skutkový stav veci.

20. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 06. apríla 2009, sp.zn. 33T/33/2009, bola žalobkyňa uznaná vinnou, že dňa 27.02.2008 v čase asi o 8:35 hod. v dôsledku rýchlej jazdy vedenie motorového vozidla značky Š. Y. EČV: Z. nezvládla, prešla vpravo mimo vozovku, kde sa prevrátila a spolujazdkyňa M.. N. C., narodená 17.12.1975 utrpela zranenie, ktorému podľahla. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 12. apríla 2011, sp. zn. 3C/74/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. augusta 2015, sp. zn. 5Co/128/2011, bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť matke nebohej spolujazdkyne sumu vo výške 10 000 Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2015 a vykonateľnosť dňa 17.11.2015. Motorové vozidlo značky Š. Y. EČV: Z., bolo v čase dopravnej nehody poistené u žalovanej. Žalobkyňa sa neúspešne domáhala vyplatenia regresného nároku od žalovanej v lehote do vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/74/2010, t. j. do 17.11.2015 sume 10 000 EUR na účet matky nebohej spolujazdkyne. Žalovaná odmietla vyplatiť uvedený nárok z dôvodu nejednotnosti právnych názorov všeobecných súdov, ale hlavne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v otázke krytia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z povinného zmluvného poistenia a vyplatenie týchto prostriedkov podmienila príslušným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Následne žalobkyňa dňa 11.11.2015 uhradila sumu vo výške 10 000 Eur.

21. Nárok na zaplatenie 10 000 Eur súd považuje za dôvodný, a to najmä s ohľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 61/2018, v zmysle ktorého nemajetková ujma je súčasťou nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. Nemajetková ujma, na úhradu ktorej bola zaviazaná žalobkyňa právoplatným a vykonateľným rozsudkom, je dôvodná a preto súd, aj s ohľadom na späťvzatie námietky pasívnej vecnej legitimácie žalovanou, priznal žalobkyni ňou uplatnený nárok.

22. Súd vyhodnotil námietku premlčania uplatnenú žalovaným ako nedôvodnú, nakoľko v prejednávanom prípade sa uplatňuje všeobecná premlčacia doba tri roky. Súd sa nestotožnil s argumentom žalovaného, že nárok žalobkyne z titulu poistného plnenia je premlčaný. Premlčacia doba v posudzovanom prípade nezačína plynúť od momentu dopravnej nehody, nakoľko sa jedná o odlišné nároky. V uvedenom prípade nejde o priame poistné plnenie, ktoré by si vymáhala žalobkyňa od žalovanej, ale o náhradu nemajetkovej ujmy, na úhradu ktorej bola žalobkyňa zaviazaná právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov. Práve okamih vykonateľnosti rozsudku, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná na náhradu nemajetkovej ujmy, súd považoval za rozhodujúci pre začiatok plynutia premlčacej doby a od tohto momentu počítal premlčanie. Až momentom právoplatnosti rozsudku bola zrejmá povinnosť žalobkyne a jej konkrétna výška, ktorú musí uhradiť matke nebohej spolujazdkyne, keďže išlo o konštitutívne rozhodnutie súdu, ktorým bola založená povinnosť žalobkyne. Dovtedy to bol len matkou nebohej spolujazdkyne uplatnený nárok, ktorého presná výška na plnenie nebola zrejmá. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd vyhodnotil žalobu ako podanú včas a preto na námietku premlčania vznesenú žalovanou neprihliadol.

23. Súd nepriznal úroky z omeškania vo výške uplatnenej žalobcom z dôvodu, že takto uplatnená výška úrokov z omeškania nie je správna. Pre určenie výšky úrokov je potrebné postupovať podľa predpisov platných pre občianskoprávne vzťahy a nie pre obchodnoprávne vzťahy. Základná úroková

sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,05%. Z uvedeného dôvodu súd s ohľadom na § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal úroky z omeškania vo výške 5,05%.

24. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky súd s ohľadom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z. a ustanovenie § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, považuje za dôvodné. V prípade neoprávneného odmietnutia poskytnutia plnenia má dotknutá osoba nárok na úhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením. V zmysle platnej právnej úpravy sú advokáti oprávnení poskytovať právne služby za odplatu. Výšku tejto odplaty upravuje vyhláška č. 655/2004 Z.z., podľa ktorej odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom a ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia vyhlášky o tarifnej odmene. Základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal. Základná sadzba tarifnej odmeny v uvedenom prípade je 278,93 Eur. Žalobkyňa cestou svojho advokáta výzvou na plnenie zo dňa 03.12.2015 vyzvala žalovanú, aby jej vyplatila požadované plnenie, ktorého výplatu žalovaná odmietala. Vzhľadom k uvedenému súd považoval náklady spojené s uplatnením pohľadávky vyčíslené žalobkyňou a uplatnené v žalobe za dôvodné a účelné a preto ich priznal.

25. Na základe vyššie uvedeného súd má za to, že nárok žalobkyne je čo do základu dôvodný a čo do výšky je dôvodný sčasti, preto žalobe vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá mala v konaní úspech v časti, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. Súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celej výške napriek jej čiastočnému neúspechu z dôvodu, že išlo o neúspech len v nepatrnej časti týkajúcej sa výšky úrokovej sadzby vyplývajúcej z právnych predpisov, pričom samotnú nemajetkovú ujmú priznal v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).